

ح.حارث

با داس و چکش

مسابقه برای اشغال چوکبهای پارلمان اروپا آغاز گردیده است. در ایتالیا هفته گذشته مهلت برای ارایهٔ لست انتخابات اروپا به تاریخ ۶-۷ ماه جولای، پایان یافت.

گروههای چپ در ایتالیا، بعد از شکست انتخاباتی سال گذشته، امیدوار هستند ۴ درصد شرط ممنوعیت را بر طرف سازند و در پارلمان اروپا داخل شوند. روز چهارشنبه، در شهر رم یک اتحادیهٔ انتخاباتی شامل ریفونداسیون کمونیستی (**Rifondazione Comunista**)، کمونیستهای ایتالیایی (**PCDI**)، گروه «**Socialismo 2000**» و «**Consumatori Uniti**» معرفی گردید. این اتحاد نامی از خود ندارند و با نماد داس و چکش شناخته میشوند.

رہبر حزب کمونیستهای ایتالیا (**PCDI**) اولیورتو دلبرتو (**Oliviero Diliberto**) بیان داشت: «یگانه اپوزیسیون واقعی در ایتالیا، ما هستیم.»

کاندید اول ائتلاف در یکی از پنج حوزهٔ انتخاباتی برای پارلمان اروپا، یکی از فعالین ضد «جهانی شدن» وکتوریو اگنولیتو (**Vittorio Agnoletto**) میباشد. هم چنان برای لست انتخاباتی، هایدی جولیانی (**Heidi Giuliani**) مادر «**Carlos Giuliani**» یکی از فعالان تظاهرات که در سال ۲۰۰۱ در ملاقات سران **G-8** در «**Genua**» به قتل رسید، «ماگریتا هک» فزیکدان نجومی و دیا نا پاولوویچ هنر پیشهٔ رم، برای پارلمان اروپا در شتراسبورگ، کاندید میباشند.

منشی عمومی «ریفونداسیون کمونیستی» پولوفریرو، در انتخابات سهم نمیگیرد، زیرا وی خود را برای پروژهٔ مشترک سیاسی کمونیستهای ایتالیا برخواهد گزید. فریرو بیان داشت: «با این اتحاد انتخاباتی علیه لیبرال وحشی که جهان را در بحران اقتصادی سقوط داده است، رأی خواهیم داد. ما یگانه گروه بندی هستیم که در مجموع بدیل مشخص را برای سیستم سرمایه داری پیشنهاد مینماییم.»

«اولیورتو دلبرتو» رهبر کمونیستهای ایتالیا در معرفی ائتلاف انتخاباتی در رم بیان داشت: «پس از زمان طولانی در ایتالیا بار دیگر میتوان سنبول داس و چکش را در لست انتخاباتی دید. کمونیستهای ایتالیا بلاخر متحد شدند. برخلاف احزاب دیگر، که بالای ستاره های تلویزیون امید وار استند تا رأی بدست بیاورند، با ما در انتخابات، کاندیدان استوار و شریفی همراه میگردند که میخواهند در نوسازی بنیادی

ایتالیا کار و فعالیت نمایند. بالای آنها کارگران و آنهایی که بحران اقتصادی بالای شان اثر گذاشته است، حساب میکنند. وی ادامه میدهد، تا زمانی که انسانها به خاطر کسب حقوق خویش از کار اخراج میگردند، ما باید به مبارزه ادامه بدهیم. چهار گروه مختلف در صورت که پروژه سیاسی را برای تهیدستان عینیت میبخشند، باید بیاموزند که همصدا باشند.»

اعتصابها در زادگاه سرمایه داری (انگلستان)

به تاریخ ۱۰ اپریل، والدین و والدین بزرگ متعلمین مکاتب «Glasgow» در ورودی مکاتب را سنگر بندی نمودند. اشغال کننده گان، مظاهره ها را سازمان دادند که در آن صدها متعلم و والدین شان و ساکنین محل علیه پلان کاهش رفاه اجتماعی از مقامهای دولتی در زمینه شدند. تظاهر کننده گان از کمکهای مادی و معنوی مردم برخوردار گردیدند.

اعتصابهای مکاتب، مراکز سازماندهی اعتراضها علیه پلان صرفه جویی حکومت میباشد، که ۱۳ مکتب و ۱۲ کودکستان را باید مسدود سازند. این پلان متوجه ۲۰۰۰ طفل خواهد شد.

اعتراضهای مردم «Maryhill» در رسانه های خبری انگلستان انعکاس نیافت.

نی تنها مکاتب در انگلستان اشغال گردید بلکه کارگران اشغال فابریکه ها را به مثابه ابزار مبارزه علیه نابودی شغل در پیش گرفتند.

کارگران فابریکه بسته بندی «Prisma» در چهارم ماه مارچ بدون اطلاع قبلی از فابریکه رانده شدند. کارگران فابریکه با اشغال آن واکنش نشان دادند.

هم چنان به تاریخ ۳۱ اپریل، برای ۲۰۰ کارگر فابریکه پرزه های ماشین «Visteon» در بلفاست و ایرلند شمالی اعلام گردید که شرکت ورشکست گردیده به شما دیگر ضرورت نداریم، اسباب خود را جمع کنید و در ظرف ۴ دقیقه شرکت را ترک کنید.

جواب کارگران بازهم تصرف فابریکه بود. مثالهای بالایی، مقاومت و ایستاده گی کارگران انگلستان را نشان میدهد. زیرا آنها نمیخواهند قیمت بحران اقتصادی سرمایه داری را بپردازند.

به تاریخ ۲۸ مارچ، هزاران نفر در لندن با شعار «یک جامعه عادلانه»، دست به تظاهرات زدند. در آغاز، اتحادیه های صنفی کارگران ساختمانی (TUK) از تظاهرات پشتیبانی نکردند، ولی فشار اعضا اتحادیه آنها را وادار به تسلیم ساخت.

برای تاریخ ۱۵ می اتحادیه کارگران صنعتی (UNITE)، تظاهرات بزرگی را در «برمنگهم» به خاطر اشتغال سازمان خواهند داد. به تاریخ ۲۰ اپریل رهبری (UNITE) در یک اطلاعیه خبری از حکومت انگلستان تزریق پول بیشتر را برای صنایع به خاطر نجات اشتغال، تقاضا نمودند. بنا بر این، فعالان (UNITE) پیش از محاصره فابریکه ها در مورد امکان بدست گیری شرکتها بمتابۀ اموال مردم، مذاکره نمودند. دولتی شدن آنها مانند گذشته تقاضا نکردند، از ترسِ قرار گرفتن علیه خط مشی اتحادیه اروپا.

اختلاف مابین بخش سازمان یافته آنهایی که کار میکنند و آماده مبارزه اند و بخش رهبران اتحادیه که عدم آماده گی از خود نشان میدهند باعث ایجاد کمپاین مبارزاتی سازمان یافته یی گردیده است. به این معنی که فعالان اتحادیه های کارگری باید مسایل را تحت کنترل خود قرار دهند و باید تجربه بیاندوزند. همچنان عدم موجودیت سازمان مدافع منافع سیاسی کارگران، مسایل را پیچیده تر ساخته است.

منبع: نشریه آلمانی یونگه ولت

مؤرخ: ۲۰۰۹/۰۵/۰۵